

Ob mednarodnem dnevu starejših, 1. oktobru

Letošnji slogan je, Staranje z dostojanstvom

Lep in poln optimizma je ta slogan, vendar si razmišljujoč človek hočeš ali nočeš zastavi retorično vprašanje. **»Le kaj dostojanstvenega še ostaja v življenju tistih upokojencev, ki so se v starosti znašli sami, osamljeni, z mizerno pokojnino in neskončnim Umiranjem na obroke, če parafraziram naslov romana Igorja Torkarja!?»**

Razslojevanje naše družbe, predvsem med starejšo, torej upokojensko srenjo, je začelo naraščati po osamosvojitvi Republike Slovenije. Začetni evforiji je sledil šok in streznitev, nato pa malodušje po obljubah o drugi Švici na sončni strani Alp.

Tisti, ki so se takrat uspeli upokojiti, so komaj kaj izgubili v primerjavi z onimi, ki so se upokojevali po letu 2000. Vsakokratna vlada, leva ali desna, je imela roko v pokojninski blagajni, sprejeli smo »demokratične« zakone s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja in na podlagi na novo sprejetih zakonskih aktov začeli drastično nižati odmerni odstotek, da je ta v dobrih dvajsetih letih padel s 85 odstotkov na dobrih 57 odstotnih točk.

Samo v desetih letih socialne tranzicije, oziroma »socialnega eksperimenta« pa smo iz stanja relativnega ugodja padli na raven životarjenja.

Zavezam krovne organizacije ostajamo neomajno zvesti. Na prvem mestu je vsekakor gmotni položaj upokojencev, (izrekamo se ob zakonodajnih pobudah, predlogih in resolucijah), sledi zdravstveno in socialno varstvo pa bivanjski standard, nato pa vse organizirane oblike preživljanja prostega časa; od kulture, rekreacije, številnih delavnic, seveda pa smo zagovorniki hotenj, da starejši čim dlje ostanejo v domačem okolju, tudi v obliki sobivanja in medgeneracijske povezanosti ter solidarnosti ob pomoči lokalne skupnosti in države. Vsem tistim starejšim, ki morajo iz kakršnih koli razlogov zadnje obdobje življenja preživljati v za to namenjenih ustanovah, pa moramo omogočiti, da čim dlje ohranjajo vitalnost in voljo do lastne skrbi za svoje počutje.

Pred nami sta Zdravstvena in Pokojninska reforma! Slednjo predlagatelji predstavljajo kot reformo za dostojne pokojnine?!

Sredi meseca ki se izteka, je naša **Komisija za pokojninske in invalidske zadeve**, kateri je državni sekretar Igor Feketija predstavil izhodišča reforme, že na sami seji ugotovila, da primerjalni izračun kaže, da bi se ob upoštevanju novo predlagane formule v zadnjih 6. letih (obdobje 2019 do 2024) **pokojnine uskladile kar za 4,04% nižje, kot se usklajujejo po sedaj veljavni formuli.** Nova formula, (zasnovana na poštenih in dostojnih temeljih) pomeni vedno večje zaostajanje pokojnin za povprečnim standardom družbe, na katerega bistveno vpliva ravno rast plač, kot posledica tehnološkega in splošnega družbenega napredka. **»Dostojnost pokojnin po prepričanju predlagatelja pomeni, da tudi upokojenci na podlagi svojega preteklega prispevka družbi iz svojih neto izplačil pokojnin znova prispevajo k še večjemu napredku, namesto da bi ta razvoj prinesel v njihovo mirno staranje blagostanje, pa se njihova življenja še bolj pogrezajo v agonijo in revščino...** Vsa ta »dostojnost« politike nam sporoča, da je socialna država na smrtni postelji, saj za njeno okrevanje zdravniški konzilij na Gregorčičevi ulici v Ljubljani ne najde pravega zdravila. Predlagana sprememba je torej še kako protislovna sloganu (za dostojne pokojnine) in protislovna tudi mednarodnemu sloganu, **Za staranje z dostojanstvom**, saj med dostojnostjo do staranja in staranjem z dostojanstvom ni prav nobene razlike, razen v pogledu na vsakokratno višino (ali »nižino«) izplačane pokojnine.

